O.[von] D[alin]

Ode öfwer Freden
1743.

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA
120 102 1907

ODE

Öfwer

FRIDEN

Emellan

Swerige och Ryßland

1743.

Af

O. D.

STOCKHOLM,
Tryckt hos PETER Jöransson NYSTRÖM.

TYst, du Afgrunds blixt och dunder,
Stadna, Wåld mot Folk och Land:
Låt mig slunga Himlens Under
Och en Synlig Almakts Hand:
Folk, som i din blindhet samlat,
Och dig blott Olyckor samlat,
Fall nu för den Högsta ned:
Han, som Rikens Öden hwälfwer,
Just när all din Grundwal skälfwer,
Skänker dig den ädla Fred.

Land, som androm Lagar stiktat,
Som i Segrar satt din prakt,
Som til denna Dag ej swiktat
Under Grannars öfwermakt:
Dig had nu et Krig fådt plundra
Mer et Åhr, än förr på Hundra,
Du låg half-dödt utan wärn,
Alt föll an, at Swerje mörda,
Som nu blott fick wahl at wörda
Andras eller Egna Järn.

Hwart

Hwart wi wåra ögon wände,
Stod tilreds en Olycks-Hand,
Snart oß Härjar-Facklan brände,
Snart oß hota' Träldoms band,
Diupsta Dalar, minsta Koijor,
Alt oß lofwa' Mord och Boijor,
Twedräkt war Fördärfwets tolk,
Tusend Fall wi kring oß sporde,
Hwaraf Et tilfyllest giorde,
At förstöra Land och Folk.

Men när Twiflan intog hågen,
Hoppet wog på Fruktans brink,
Rann wår Sol ur mörka wågen
Liksom i en enda blink:
Fahran syntes wid deß strålar,
Som man Afgrunds-diup afmålar,
Himlen wet, hur hon förswan:
Här Guds underwärk man finner:
Blott ett ord - - - och strax förswinner
Alt hwad Riken kroßa kan.

Mot

Mot den Råd, som här upblänker,
Makan knapt i Sagor fins:
Jämte Freden hon oß skänker
Til wår Thron en wärdig Prins,
Wahld af Himlens eget tycke,
Som et Ödets Mästerstycke,
Mot all Slughets strida Flod,
Af en Ätt, som styr all Norden
Och den närmsta Prins på Jorden
Af den Stora GUSTAFS Blod.

Den, som Furstar sielf utkårar,
Den, som Makters åldrar ser,
Den de kloka giör til dårar
Och dem swagom Lycka gier,
Han oß Freden såg förgwäfwa
Och de stolta Fahnor swäfwa
I wår Tankas höga wärf:
Men så platt Han alt omwände,
At wi just wår räddning kände,
Der wi trodde wårt fördärf.

Dock,

Dock, hur wil ett Etoft förklara
Kungars Kungs fördälda Råd?
Obeskriflig war wår fahra,
Obeskriflig Himlens Råd:
Swerje, lät oß blott upsända
Gudi tack til tidsens ända,
At dit Namn ännu är til,
At du är ännu ett Rike
Och kan bli det Gamlas Like,
Blott det Nya stelf det wil.

Men din Tack med wädret drifwer,
Om ej Offrets bästa del
Är en ren och alwar Ifwer,
At utränsa dina fel:
Owäf Oenighetens yra,
Lär dig Laglösheten styra,
Giör af Ordning Lif och Siäl:
Der all Myndighet är mördad
Och förnuftig Lag ej wördad,
Är et Rike sämsta träl.

Lägg

Lägg då, Swerje, glad tilbaka
Krigs och blixters tyg och don,
Lät oß Fredens frukter smaka
Kring wår Milda FREDRIKS Thron:
Lät oß hiärtan sammanböija,
Kungens ålder at förnöija
Och Hans werld at giöra lätt,
At til Efterträdarns händer
Spiran Häll och blomstrad länder
Af all billig Konungs-Rätt.

Riddersman af gammal Åhra,
Pryd nu Freden med din Dygd,
At din Palm kan Heder bära
I dit Frälses wårda skygd:
Fägna dig i Lagens läger,
At du än den Frihet äger,
Som så nyß i wåda war:
Bygg nu för, der fahran swäfwar,
At ej Split med Hielfswälds näfwar
Oß i Träldoms gropen drar.

Du,

Du, som Himlens Bud förkunnar
Mot wårt Hedna raseri,
Döp oß om ur Hannings-Brunnar,
At i wårket Christne bli:
Lår oß agg och afwund döda,
At ej all wår lust och möda
Blir at fråta up hwaran,
Oß i liuflig last ej söfwa;
Men den Himla-Låran öfwa;
Som ej Skrymtan härma kan.

Du, som loflig Wandel sprider
Öfwer Lands och höljors fält,
Mins nu hwad af Krig du lider
Och hur Fred giör alting sällt:
Låt nu klokt din Handel rotas,
At han af hwar blåst ej hotas:
War ej annan Lyckas trål:
Som en Redlig Man sig nåra
Är den bästa Medlems-Åhra,
Bästa Tienst är at Må wål.

Du,

Du, som med besvär din Föda
Ur din Moders skiöte drar,
Hvila nu från Blodig Möda,
Niut i stillhet goda dar:
Men när du din torftwa wänder,
Rota ut med trogna händer
Lättia, pock och trolöshet:
Himlen då din Lag, din lydnad
Och dit Mod, din gamla prydnad,
Samt din Jord wälsigna wet.

Swenska Hiärta, låt oß dyrka
Fredsens GUD och Nådens hand,
At wi se oß af-oß styrka
Et Förnyat Folk och Land:
Återkallom alla Dygder,
Som en tid ur wåra bygder
Flydt för alt wårt larm och flärd:
Plantom wåra Fäders Heder,
At från oß han sig utbreder
Bland en Ädel Efterwärld.

Dr. Kennedy's [illegible]
Daily [illegible]